

Свято, присвячене УПА

Ведучий1: Героям збройної боротьби ОУН – УПА проти польських, німецьких, більшовицьких поневолювачів.

Ведучий2: Всім, хто протягом довгих років був виселений, засуджений, хто не скорився ворогові і не впав духом, роками ніс важкий хрест боротьби, не зрадив, вистояв. Вмер, але залишився у серці рідної землі.

Ведучий1: Присвячуємо виступ „А пам’ять віки збережуть”.

Ведучий2: Час руйнувати і час будувати, час розкидати каміння і час збирати. Час мовчати і час говорити.

Ведучий1: Багато лиха зазнала Україна. До своїх людей земля поневолена ніби зверталася... і слова її почули ті, хто серцем відчував біль за рідним краєм, рідною мовою, той, хто прагнув здобути волю!

Вірш „ ”

Ведучий2: Невгамовну тугу зрозуміли, почули справжні патріоти України. Для того, щоб не віддати рідну землю в руки фашистів та більшовиків почали створювати партизанські загони, які захищали найдорогоцінніше – рідну землю.

Пісня „Десь там далеко на Волині”.

Вірш „Вкраїна багата”.

Ведучий 1:Довго мовчала історія. Мовчали люди. Якщо говорили, то називали імена героїв пошепки, з острахом. Україна стала вільною і імена героїв стали відомі.

Вірш

Пісня „Краю мій рідний”.

Ведучий 2:Чиї серця могли забути тих, хто у тяжку годину, у грізних битвах полягли за рідну Україну!

Пісня „Серце плакало”.

Ведучий1:З вічності ще ніхто не вернувся, та вертається пам'ять про них . Про молодих людей, які, не жаліючи свого життя , йшли на муки, боролися за волю.

Ведучий2:Ми – українці, повинні пишатися тим , що Україна ніколи і в нікого не забирала землі, не вела загарбницьких воєн, а лише захищала себе від ласих на наше добро близьких і далеких сусідів.

/Пісня „Ой, у лісі стояли повстанці”/

Ведучий1:Нема життя без України, бо вона – це мати, яку не вибирають, це доля, яка випадає раз на віку. Бо Україна - це пісня, яка вічна на цій землі.

Пісня „На горі мов громи”.

Ведучий2: У вогні героїчної визвольної боротьби народу, коли палали села, ламалася сталь, і лилась кров найкращих його синів, нетлінною славою вкрили себе відважні жінки і дівчата. Не жадоба слави, почетеї ними вела їх у нерівні бої, не великі подвиги, а палка любов до України, рідного народу й ненависть до поневолювача – окупанта.

Ведучий1: Озвіріли сталінські кати, намагаючись вивідати у дівчат, зв'язкових, різні організаційні таємниці повстанців, виривали їм волосся, ламали руки, ноги, вирізали серця, та вони заявляли, що знають все про організацію, але до останнього подиху і слова не скажуть.

Ведучий2: Одні, у безвихідній ситуації, з окликом "СЛАВА УКРАЇНІ" і „Смерть сталінським катам”, останнім набоем застрілялись, вживали отруту, вороги спалювали їх живцем, замордовували. Ось, які спогади були у зв'язкової Романа Шухевича.

Вірш „Зв'язкова УПА”.

Ведучий1: Цим дівчатам було 17,18,19,20,21рік. Вони пішли з життя, не створивши сім'ї. Вони віддали все, щоб їх земля була вільною. Де ваші могили, дівчата? Де тополі, що сумно похилилися над вами? Чи буде колись пам'ятник на рідній землі.

Вірш „Люба матуся”

Ведучий2: Доля України та історія її народу зазнала досить лиха... Майже кожне століття, як свідчать джерела, – розпочате голодними роками, наслідками епідемії, навалами чужоземців. Шлях до незалежності був тяжкий та тернистий.

Пісня „Стоїть десь могила з сиріє землі”.

Вірш

Ведучий1: Згадаймо у нашій уяві мужніх воїнів.
Вслухаймося у слова пісні.

Пісня „Хвилина мовчання”.

Вірш : У дома старенькая мати
свого сина в вікно вигляда,
чи повернеться з Чорного лісу,
чи поранить матусі життя.

: Не плач, не ридай, рідна матір,
твого сина на світі нема.
Він заснув у повстанському бою,
залишилась могила сумна.

Пісня „Під білов березов”.

Ведучий2: Українських повстанців, їх армію часто називають „Армією без держави”. Вона не мала ніякої допомоги, за винятком свого народу.

Ведучий1: Живучи під землею, переховуючись, до того ж слабо озброєна, вела 12 років визвольну нерівну боротьбу з фашистами та більшовиками.

Пісня „Нас різали стріляли”.

Ведучий2: 1942 року під ініціативою Романа Шухевича, в день Пресвятої Богородиці створювалися загони УПА.

Пісня „Йшли селом партизани”.

Вірші.

Ведучий1: Повстанці знали: назад немає вороття, до кінця треба виконувати свій обов’язок. Якою здатністю самопожертви треба було володіти, щоб не стати на коліна й тоді, коли на перемогу вже не було надії, залишалося одне – умерти з гідністю, дорогою ціною заплатити за добру пам’ять про себе.

Пісня „Спіть хлопці, спіть”

Вірш.

Вірш.

Пісня „У неволі тяжкій”.

Ведучий2: Родини повстанців висилали в найдальші кутки Радянської Росії. Самих повстанців страчували, засуджували на довічне ув’язнення на 15, 20 років.

Пісня „Останній поклін тобі , земле”.

Ведучий 1. Не повернешся ти нині, стає важко на душі.

Серце кров’ю обливає. Тебе , друже, більш немає.

Де шумлять ліси розлогі, де щебечуть солов’ї,

Де метелики літають, де курличуть журавлі.

Там могилу твою знайду,

Наш ти , друже дорогий,

Посаджу я кущ калини

І поставлю хрест святий.

Ведучий 2. Пам'ятаймо ми їх молодими,
Хоч давно загубився їх слід.
Піднялися вони ввись журавлями
У свій вічний останній політ.

Молитва

Ведучий 1. Після придушення визвольної боротьби,
запрацювала сталінська машина. Цілі родини, батьків,
братств чекали тортури в НКВД, холодні далекі краї.

Ведучий 2. Ще квітам радості цвісти,
зустрінуть внуки переміну,
залюються золотом хрести,
на тих, хто впав за Україну.

Ведучий 1. Червоний окупант, москалі нищили могили
повстанців, та люди берегли, приховували, і таємно
доглядали. В день Пресвятої Покрови прикрашали їх квітами.

Пісня

Ведучий 2. Дякуємо за увагу!